

البيعة لله

البيعة لله

نکته‌ها

البيعة لله

البيعة لله

البيعة لله

البيعة لله

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

نوروز

نویسنده: بنت الحسین

تاریخ: ۱۴۰۰/۱/۳

توجه: دیدگاه درج شده دیدگاه ارسالی توسط یکی از کاربران است و لزوماً دیدگاه این دفتر محسوب نمی شود.

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوب به اشعری حرم النبی حفظه الله تعالی

سال‌ها پی در پی می‌گذرد و مردم از شروع سالی جدید خرسندند! هر سال مردم زیادی از کشورهای مختلفی چون ایران، افغانستان، تاجیکستان، ازبکستان، ترکمنستان، قرقیزستان، قزاقستان، پاکستان، ترکیه، روسیه، سوریه، عراق، گرجستان، جمهوری آذربایجان، آلبانی، چین و هند، روز اول بهار را جشن می‌گیرند و به برگزاری رسوم خاصی در آن اهتمام می‌ورزند. در ایران و افغانستان، جشن «نوروز» ابتدای سال جدید محسوب می‌شود. از نوروز به عنوان یک جشن قدیمی و کهن پارسی یاد می‌شود. ایرانیان نوروز را رستاخیز طبیعت می‌دانند و بر این باورند که نوروز را باید با تن‌پوش تازه‌ای آغاز کنند. برخی از روایت‌های تاریخی، منشأ پیدایش نوروز را به چند صد سال قبل از میلاد نسبت داده است. این روز یکی از روزهای مقدس و اعیاد مذهبی زرتشتیان و بهاییان نیز به‌شمار می‌رود.

بَایکَاطِ اِطْلَاقِ بَر سَبَلِ اِفْتِرَاقِ مَنصُوبِ اَشْوَ حُرِّ اَسْلَافِ حَفْظِ اِلَهِ تَعَالٰی

در برخی روایات ضعیف شیعی، از نوروز به عنوان روز ظهور امام مهدی یاد شده است. اما به راستی، این کارها و باورها تا چه اندازه صحیح است؟ آیا روزی که از روزهای مقدّس زرتشتیان قبل از اسلام بوده است، در اسلام هم روز مقدّسی محسوب می‌شود؟

در هنگام ظهور اسلام، آداب و رسومی در بین اعراب جاهلی وجود داشت که برخلاف عقل، منطق و وجدان بود؛ مانند زنده به گور کردن دختران، نژادپرستی، شراب‌خواری و بت‌پرستی. اسلام خط بطلانی بر همه‌ی آن‌ها کشید. با این حال، آداب و رسومی نیز وجود داشت که با عقل، وجدان و فطرت هم‌خوانی داشت و از این رو اسلام آن‌ها را امضا نمود؛ مانند تحریم جنگ در ماه‌های حرام که دربرگیرنده‌ی امنیّت و آرامش بود و مقدار دیه‌ی قتل انسان که معادل صد شتر بود. هیچ تردیدی نیست که خداوند حکیم، هر آنچه مورد نیاز بشر تا روز قیامت بوده، در قرآن و سنّت رسولش تبیین کرده است. از جمله‌ی این موارد، اعیاد اسلامی است که در آن‌ها به شادی کردن و خوردن و آشامیدن و جشن و سرور توصیه شده است؛ مانند عید قربان و عید فطر. اما «نوروز» هیچ‌گاه در اسلام، به عنوان «عید» شناخته نشد و پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه و آله و سلّم آن را جشن نگرفت و آداب و رسوم زرتشتیان زمانش را تأیید نکرد^۱ و از این رو، می‌توان گفت که «عید» دانستن چنین روزی، از دیدگاه اسلام پذیرفته نیست و تبعاً کسانی که پیرو اسلام هستند و آداب اسلامی را جایگزین رسوم جاهلی و قومی و قبیله‌ای کرده‌اند نیز نمی‌توانند چنین روزی را عید بدانند یا با آن مانند عید برخورد کنند؛ چراکه در این صورت، از اسلام پیروی نکرده‌اند؛ چنانکه ابو حامد غزالی که خود زاده‌ی خراسان در سده‌ی ۵ هجری قمری است، در کتاب «کیمیای سعادت» گفته است: «آنچه برای سده و نوروز فروشند، چون سپر و شمشیر چوبین و بوق سفالین، این در نفس خود حرام نیست، ولیکن اظهار شعار گبران است و مخالف شرع است، و هر چه برای آن کنند نشاید؛ بلکه افراط کردن در آراستن بازارها به سبب نوروز و قطایف بسیار کردن و تکلف‌های نو افزودن برای نوروز نشاید؛ بلکه نوروز و سده باید که مندرس شود و کسی نام آن نبرد»^۲.

آری، اسلام به رعایت نظافت و پاکیزگی، صله‌ی رحم، انفاق و گردش در زمین با مقاصد

۱. در این باره، بنگرید به: پرشس و پاسخ ۱۳۳.

۲. کیمیای سعادت، ج ۱، ص ۵۲۲.

مشروع توصیه کرده، اما برای آن‌ها روز خاصی را تعیین ننموده و این یعنی مخصوص کردن یک روز معین به آن‌ها را صلاح ندانسته است. از این رو، در روایتی مشهور از امام علی علیه السلام رسیده است که فرمود: «نَوْرُوزَنَا كُلُّ يَوْمٍ»؛ «نوروز ما هر روز است»؛ یعنی برای ما مسلمانان شایسته است که در تمام طول سال به انجام کارهای خوبی مثل نظافت و پاکیزگی، صله‌ی رحم، انفاق و گردش در زمین با مقاصد مشروع مداومت داشته باشیم، نه آنکه عملاً این کارها را به یک روز خاص محدود کنیم و بدتر آنکه به آداب و رسوم زرتشتیان پیامیزیم!

متأسفانه رویکردهای خرافی، سالیان سال مردم را به خود مشغول کرده و از تفکر درست بازداشته است. چه زیبا فرموده علامه منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالی، آنجا که فرموده است: «خرافه، با آنکه بی‌بنیادترین انگاره است، گاهی رواج و رسوخی بیش از باورهای عقلی و شرعی دارد و باورهای عقلی و شرعی را آلوده و سست می‌سازد. این در حالی است که بیشتر مسلمانان که غالباً معلومات کافی ندارند، به چنین انگاره‌هایی مبتلا هستند؛ چراکه همه‌ی مذاهب اسلامی کم یا بیش به خرافات آلوده شده‌اند و با روی آوردن به خیال‌بافی و رؤیاپردازی در باورهای دینی، از عقلانیت و واقعیت‌گرایی اسلامی فاصله گرفته‌اند».^۴

به راستی چه بدعت زشتی است، عید نامیدن روزی که در اسلام عید دانسته نشده و برپاداشتن رسومی که تنها تقلیدی از گذشتگان و تلاشی برای زنده نگاه داشتن فرهنگ خرافی زرتشتیان است! آن هم در مملکتی اسلامی که ادّعای تشیع امام علی را دارد! دست کم شما که اسم اسلام را یدک می‌کشید، قدری مراعات کنید و نوروز را بیشتر از اعیاد اسلامی جشن بگیرید و تجلیل نکنید! هرچند شادی در اعیاد اسلامی هم مادامی که خلیفه‌ی خدا ظهور نکرده و بر مسند حکومت ننشسته، آمیخته به حسرت و اندوه است. کمی عاقلانه بیندیشیم. آیا اینکه یک سال دیگر از عمرمان کاسته شد و به مرگ نزدیک‌تر شدیم بدون اینکه ذره‌ای به خداوند نزدیک‌تر شده باشیم، خوشحالی کردن دارد؟! یا اینکه یک سال

۳. الأنساب للسمعاني، ج ۳، ص ۳۷؛ ربيع الأبرار للزمخشري، ج ۱، ص ۴۰؛ كنز العمال للمثقي الهندي، ج ۱۴، ص ۱۸۰؛ من لا يحضره الفقيه لابن بابويه، ج ۳، ص ۳۰۰

۴. بازگشت به اسلام، ص ۸۴

دیگر در بی عدالتی به سر بردیم بدون اینکه برای تحقّق عدالت، زمینه‌سازی کرده باشیم، جشن گرفتن دارد؟! یا اینکه یک سال دیگر خلیفه‌ی خدا از خوف بر جانش در جامعه حضور نداشته است، پایکوبی و نشاط دارد؟! یا اینکه یک سال دیگر از تعالیم خلیفه‌ی خدا بی‌ بهره مانده‌ایم، شیرینی دادن دارد؟! یا اینکه یک سال دیگر با تقلید و تعصّب پوچ و در سایه‌ی حکومت شیطان زندگی را گذرانده‌ایم، جای مسرت و شادی دارد؟!

چقدر زیباتر می‌شد، اگر این بهار و رویش مجدّد طبیعت، با تحوّل در عقاید و افکار ما همراه می‌شد. امید که «یا مقلب القلوب والأبصار» گفتن‌ها، «حوّل حالنا» باشد برای منقلب شدن از عقاید نادرست و تجدید نظر در اعمال بدمان.

مقاله‌ها و نکته‌های دیگر از این نویسنده:

۱. نکته‌ی «فاطمیه»

۲. نکته‌ی «ندبه‌ی نادم»

بِإِذْنِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِذْنُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صفحه توییتر

صفحه اینستاگرام

صفحه تلگرام

صفحه فیس‌بوک

لینک یوتیوب

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.